

Oda-vissza

*Építünk várromokat
csonka kúpra
aztán meg kijavítjuk
kővel mésszel deszkával cseréppel
a csonka csúcson
megépül védő szállásunk*

*Nagy vigasságot csapunk
lerágott csontból
aztán meg degeszre lakunk
jövendő csirkecombból
várjuk ellenségünket
kiirtott sasok visítoznak
a lobogókon feketék
baglyok egyetlen faja maradt
a halálmadár
eledele egerünk s mi halhatatlanok*

*Öleljük öljük asszonyunkat
s ki-ki a gyerekét
berugunk alszunk
álmodozunk a reteráton
vége a pusztulásnak isten áldjon
Ellenség*

*Ellenség
vége a pusztulásnak isten áldjon
álmodozunk a reteráton
berugunk alszunk
s ki-ki a gyerekét
öleljük öljük asszonyunkat*

*Eledele az egereknek s mi halhatatlanok
a halálmadár
baglyok egyetlen faja maradt
a lobogókon feketék
kiirtott sasok visítoznak
várjuk ellenségünket
jövendő csirkecombból
aztán meg degeszre lakunk
lerágott csontból
nagy vigasságot csapunk*

*Megépül védő szállásunk
a csonka csúcson
kövel mésszel deszkával cseréppel
aztán meg kijavítjuk
csonka kúpra
Építünk várromokat.*

BISZTRAY ÁDÁM

Időszámítás

*Csak azt nem tudod meg soha,
az ELŐTTE előtt mi lehetett.
Csak azt nem tudod, benned meddig tart,
a fecske gyors szívében meddig,
s hová nyújtózik a fejedelmi hárs
város alá bújt gyökerén.
Hosszú kín a részed vagy szűk öröm,
homokóra kelyhével egyformán méretik,
gyerekarcon éjjéli piros láz.
Minden öblöt kitölt az egyenlőn MAGAS és MÉLY,
átviharzik a leszűrt cöveken, hogy hol kezdődik,
de annyit ér, amit belőle felfog a fájdalom.
És arany iriszébe fogja egy találkozás,
ismerkednek egymással villannyal befutott ujjak,
ölelkező, felhevült menyétek.
Addig van, míg benned lüktet és hordoz téged,
könnyű árnyékát sima, tavaszi ág.*

Esti kaptár, alvó cimbalom

*Csicser oldalában a körtés elvirágzik lassan,
áteső fényben a rőt gyepen fehér pille,
virágvasárnapi messiás a kert.
Nem látod többé,
kard éléről lecsúszik a pillanat.
Árkolt, gömbölyű kövekkel telidobált utcád felett
egy másik kanyarog.*